

Sygnatura akt I Ns 144/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w O. I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Małgorzata Mikos-Bednarz

Protokolant st. sekr. sądowy Agnieszka Radecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 marca 2015 r. w O.

sprawy z wniosku **B. D.**

z udziałem **T. D.**

o rozgraniczenie

postanawia:

1. pomiędzy nieruchomością o nr geodezyjnym (...), położoną w msc. J. gm. Kadzidło, stanowiącą własność B. D., dla której w Sądzie Rejonowym w O. prowadzona jest Kw (...), a nieruchomością o nr geodezyjnym (...), położoną msc. J. gm. K., stanowiącą własność T. D., dla w której w Sądzie Rejonowym w O. prowadzona jest Kw (...) ustala przebieg linii granicznej po linii niebieskiej od pkt 122 przez pkt 116 – 109 – 4 - 5 do pkt 6 oznaczonej na mapie sporządzonej przez uprawnionego geodetę biegłego sądowego W. S., zarejestrowanej w Starostwie Powiatowym w O. w dniu 11 grudnia 2013r. pod nr ewid. (...).10- (...) - stanowiącej integralną część niniejszego orzeczenia (k. 106 akt);
2. zasądza od uczestnika postępowania T. D. na rzecz wnioskodawczyni B. D. kwotę 1.280,90 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania.

M. B.

I Ns 144/13

UZASADNIENIE

Dnia 28.01.2013r. Wójt Gminy K. na podstawie art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 17.05.1997r. Prawo geodezyjne i kartograficzne przekazał do tutejszego sądu sprawę o rozgraniczenie działek położonych w miejscowości J. o nr. geodezyjnych (...) i (...). Z uwagi na to, że administracyjne postępowanie rozgraniczeniowe prowadzone było z wniosku B. D., wymieniona występowała również w postępowaniu sądowym jako wnioskodawczyni – inicjatorka sądowego postępowania rozgraniczeniowego. Jako uczestnik postępowania występował właściciel działki granicznej o numerze geodezyjnym (...) T. D..

W rozgraniczeniowym postępowaniu administracyjnym wnioskodawczyni B. D. wyraziła zgodę na przebieg granicy od pkt. 1 do pkt. 6 po linii zielonej, która była jednocześnie granicą wynikającą z dokumentacji geodezyjnej (mapa k. 10 i k. 12). Uczestnik postępowania nie wyraził zgody na przebieg granicy geodezyjnej pokrywającej się z granicą wskazaną przez wnioskodawczynię Uczestnik T. D. nie wskazał granicy w zbiegu granicznym z Lasami Państwowymi stwierdził jedynie, że granica przebiega 1,5 metra od wskazań wnioskodawczyni. I ostatecznie odmówił podpisania protokołu granicznego.

W trakcie postępowania sądowego wnioskodawczyni B. D. konsekwentnie potwierdzała, że wyraża zgodę na granicę wskazaną w postępowaniu administracyjnym i wносиła o ustalenie przebiegu linii granicznej po linii niebieskiej oznaczonej na mapie sporządzonej przez biegłego sądowego jako linii granicznej ostatniego spokojnego posiadania.

Zaś uczestnik postępowania początkowo wносиł o ustalenie przebiegu granicy według własnego wskazania po linii czerwonej, by na ostatniej rozprawie stwierdzić, że wноси o rozgraniczenie po linii czarnej bez bliższego uzasadnienia zmiany stanowiska, a tylko stwierdzają, że „tak ustalił z mecenasem „.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Pierwotnymi tytułami własności obu spornych nieruchomości działki nr. (...)i działki nr. (...)były Akty Własności Ziemi.

Działka o numerze geodezyjnym (...) stanowiąca obecnie własność wnioskodawczyni B. D. objęta była (...) nr. (...) wydanym dnia 2.02.1973r. na rzecz C. D. (urodzonego dnia (...), syna S. i M.) - dziadka wnioskodawczyni . C. D. i jego żona A. D. umową przekazania gospodarstwa rolnego z dnia 4.05.1984r. przedmiotową działkę wraz z całym gospodarstwem przekazali synowi S. D. (1) i jego żonie Z. D., rodzicom wnioskodawczyni . Umową darowizny z dnia 21.10.2005r. S. i Z. małżonkowie D. przekazali córce – wnioskodawczyni B. D. min. działkę (...) położoną we wsi J. , na której zamieszkiwali dziadkowie , rodzice i obecnie wnioskodawczyni wraz z rodzicami . Według danych ewidencyjnych działka nr. (...)ma powierzchnię 2.01 ha .

(dowody ; z akt Kw (...), (...) k. 4, wypis z rejestru gruntów i mapa k. 7 , umowa przekazania gospodarstwa rolnego k. 9- 10, umowa darowizny k.12-14 , wypis z rejestru gruntów k. 17 ,

dowody z akt sprawy: odpis z Kw , wypis z rejestru gruntów i budynków oraz wyrys z mapy ewidencyjnej – koperta k. 29 , (...) k. 136).

Działka o numerze geodezyjnym (...) stanowiąca obecnie własność uczestnika postępowania T. D. również objęta była postępowaniem uwłaszczeniowym na którą wydano (...) nr.(...) tego samego dnia 2.02.1973r. na rzecz C. D. (urodzonego (...), syna J. i M. S.) ojca uczestnika postępowania . C. D. i jego żona S. D. (1) umową przekazania gospodarstwa rolnego z dnia 23.03.1989r. przedmiotową działkę wraz z całym gospodarstwem przekazali synowi T. D. – uczestnikowi postępowania.

Według danych ewidencyjnych działka nr. (...)ma powierzchnię 1,14 ha.

(dowody ; z akt Kw (...), (...) k. 7, wypis z rejestru gruntów i mapa k. 10 , umowa przekazania gospodarstwa rolnego k. 5-6

, umowa darowizny k.12-14 , wypis z rejestru gruntów k. 17,

dowody z akt : odpis z Kw , wypis z rejestru gruntów i budynków oraz wyrys z mapy ewidencyjnej – koperta k. 32 , (...) k. 133).

Budynek mieszkalny posadowiony na działce wnioskodawczyni jest z 1965r. zaś budynki gospodarcze z lat wcześniejszych oraz z lat 70- tych . Na przedmiotowej działce zamieszkuje już trzecie pokolenie rodziny D. . Dotychczas nie było sporów granicznych . Spór graniczny powstał w 2010r. po tym jak uczestnik postępowania T. D. wyciął drzewa w lesie usytuowanym na końcu każdej z działek, powstała wtedy wątpliwość , na czyjej nieruchomości posadowione było wycięte drzewo . Początkowo spór graniczny dotyczył tylko odcinka przebiegającego przez las , dopiero w dalszym postępowaniu uczestnik zaczął kwestionować przebieg granicy po całej jej długości .

(dowód: wypis z rejestru budynków – koperta k. 29 , zeznania świadka Z. D. k. 255, wyjaśnienia wnioskodawczyni B. D. k. 255-256 zeznania świadka S. D. (1) k. 88).

Rodzice uczestnika postępowania zamieszkiwali po przeciwnej stronie drogi , na działce (...) zamieszkali dopiero w latach 70-tych. Budynek mieszkalny usytuowany na działce i budynek gospodarczy posadowiony został w 1970/71 , zaś nowy budynek gospodarczy jest z 2007r. Budynki uczestnika postępowania posadowione są częściowo na sąsiedniej działce nr. (...)stanowiącej własność P. i B. małż. D. , działki (...) nie są rozgródzone , brak jest wyraźnych śladów granicznych i w rzeczywistości przedstawiają jedną nieruchomość .

(dowód : wypis z rejestru budynków – koperta k. 32 , zeznania S. D. (2) k.202 , zeznania świadka C. D. k. 87-88 , zeznania biegłego geodety W. S. k. 232-234 , mapa z opinii biegłego k. 106) .

Uczestnik postępowania w czerwcu 2013r. zainicjował również w Starostwie Powiatowym w O. postępowanie w sprawie ustalenia przebiegu granicy pomiędzy działką nr. (...)objętą niniejszym postępowaniem , a działką (...) stanowiącą własność P. i B. małż. D. , jednakże z uwagi na sprzeciw uczestnika postępowania wobec konieczności wykonania pomiarów na działkach spór graniczny pomiędzy działką uczestnika nr. (...), a sąsiednią działką nr. (...)nie został rozstrzygnięty .

(dowody: pismo ze Starostwa Powiatowego w O. wraz z załącznikami k. 236-243 , zaświadczenie złożone przez uczestnika postępowania na rozprawie T. D. k. 86) .

Z uwagi na to, że postępowanie rozgraniczeniowe wymaga wiedzy specjalnej sąd dopuścił dowód z opinii biegłego geodety W. S. . Biegły na mapie stanowiącej załącznik do opinii oznaczył kolorem czarnym granice według mapy ewidencyjnej (z dokładnością położenia punktów granicznych od 1,50m do 3,00 m) , kolorem czerwonym granice według wskazania uczestnika postępowania T. D. podczas rozgraniczenia w postępowaniu administracyjnym i kolorem niebieskim granice ostatniego spokojnego posiadania pomierzone z dokładnością do 0,10 m . Po analizie miar zarysu pomiarowego oraz na podstawie pomiaru na gruncie biegły jednoznacznie stwierdził , że granica ostatniego spokojnego staniu posiadania biegnie po linii niebieskiej od pkt. granicznego nr. 4 poprzez pkt. graniczny nr. 19 do pkt. granicznego 116 i na tym odcinku pokrywa się z granicą ewidencyjną przedstawioną na mapie analogowej z 1965 r. (załącznik nr. 1 do opinii k. 107) .

A pkt. graniczny 122 (czyli do drogi publicznej nr.(...)) jest przedłużeniem linii granicznej biegnącej po punktach 4-119-116 . Pomiędzy pkt. granicznymi 109-116 przebiega podwójne ogrodzenie z drutu tzw. paśnik elektryczny oraz widoczne są ślady starej miedzy . Pomiędzy pkt. 109 , a pkt. 4 dalej biegną podwójne linie ogrodzenia paśnika (dowód : opinia biegłego geodety wraz z mapą k. 104-107) .

Powyżej opisane ustalenia geodezyjne biegłego geodety zostały potwierdzone w trakcie oględzin spornych nieruchomości przeprowadzonych z udziałem biegłego i udokumentowanych zdjęciami przebiegu linii granicznych , śladów granicznych w terenie .

(dowód ; protokół z oględzin k. 201-202. Dokumentacja fotograficzna k. 171a-200) .

Na zlecenie sądu w ramach opinii uzupełniającej biegły geodeta wyliczył również powierzchnię rozliczanych działek nr. (...)i nr. (...)we wszystkich trzech wariantach przebiegu linii granicznych oznaczonych na mapie głównej.

(dowód ; opinia uzupełniająca k. 216-217) .

Sąd zważył co następuje :

W niniejszej sprawie sporny był przebieg linii granicznej pomiędzy nieruchomościami położonymi we wsi J. Gmina K. : nr (...), stanowiącej własność wnioskodawczyni i nr (...)- będącej własnością uczestnika postępowania .

Tryb rozgraniczenia nieruchomości przed wejściem w fazę postępowania sądowego, zakończył się w postępowaniu administracyjnym, ustaleniami biegłego geodety w terenie które nie usatysfakcjonowały uczestnika postępowania T. D. .

Sąd w postępowaniu nieprocesowym dokonuje rozgraniczenia zgodnie z warunkami wskazanymi w art. 153 k.c. Powołany przepis stanowi, iż jeżeli granice gruntów stały się sporne, a stanu prawnego nie można stwierdzić, ustala się granice według ostatniego spokojnego stanu posiadania. Gdyby również takiego stanu nie można było stwierdzić, a postępowanie rozgraniczeniowe nie doprowadziło do ugody między zainteresowanymi, sąd ustali granice z uwzględnieniem wszelkich okoliczności.

Sąd rozpatrując niniejszą sprawę w przedmiocie rozgraniczenia nieruchomości miał na uwadze fakt, iż kolejne kryteria ustalenia granic wskazane w art. 153 k.c. wyłączają się wzajemnie w ten sposób, iż niedopuszczalne jest dokonanie rozgraniczenia na podstawie kryterium „ostatniego spokojnego stanu posiadania”, czy dalej „wszystkich okoliczności sprawy”, gdy możliwe jest ustalenie granic na podstawie stanu prawnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2006 r., II CSK 206/06, LEX nr 1100083).

W niniejszej sprawie zgodnie z powołaną regulacją prawną sąd uznał, że zachodzą podstawy do tego aby ustalić przebieg granicy pomiędzy działkami nr. (...)i nr. (...)po linii granicznej umownie nazwaną linią niebieską od pkt. 122 poprzez pkt. 116-109-4-5-do pkt. 6. Nie jest to linia graniczna obciążona dowolnością, ma swoje uzasadnienie faktyczne w przeprowadzonych dowodach zwłaszcza w dowodzie z opinii biegłego geodety, ma również swoje odzwierciedlenie w terenie.

I już na wstępie należy stwierdzić, że obecny stan ewidencyjny spornych działek granicznych został nakreślony na mapie ewidencyjnej w o parciu o mapę analogową z 1965r. (mapa k. 107 stanowiąca załącznik do opinii biegłego). Mapa analogowa z 1965r. została sporządzona na podstawie zdjęć lotniczych ucyfrowanych na gruncie i dodatkowo sporządzony został zarys pomiarowy polegający na obfotografowaniu charakterystycznych punktów na gruncie tj. drzew, miedzy itp. W oparciu o taką mapę analogową sporządzone zostały obecne mapy ewidencyjne (numeryczne) w których punkty graniczne wykreślone zostały z dokładnością od 1,5metra do 3 metrów. Czyli granice nie zostały precyzyjnie pomierzone na osnowę geodezyjną tylko w oparciu o relacje pomiędzy poszczególnymi granicami w terenie. Dlatego też biegły geodeta aby precyzyjnie wyznaczyć przebieg linii granicznej pomierzył do 8 działek w każdą ze stron i jednoznacznie potwierdził, że najbardziej prawdopodobny przebieg linii granicznej to przebieg po linii niebieskiej zaakceptowany bezwarunkowo przez wnioskodawczynię, a zaprzeczony bez żadnego uzasadnienia merytorycznego przez uczestnika postępowania.

I właśnie spór graniczny dotyczy pasa gruntu o szerokości około 1,5 metra, który jest konsekwencją nieprecyzyjnych pomiarów, obarczony jest błędem.

Przebieg linii granicznej po wyznaczonej przez biegłego linii w kolorze niebieskim przyjętej za podstawę orzeczenia ma swoje urzeczywistnienie w terenie.

Podczas oględzin nieruchomości z udziałem biegłego, potwierdzeniach w dokumentacji fotograficznej (k. 171a -200) nie sposób nie zauważyć, że na długości około 1/4 sąsiednich działek przebiega rów na obrzeżach, którego od strony działki wnioskodawczyni rosną dwa stare drzewa i trzecie drzewo w okolicy lasu. Dalej gdzie rów gwałtownie skręca w stronę działki wnioskodawczyni, rozpoczynają się dwie równoległe linie pastucha elektrycznego odległe od siebie o około 50-70 cm (jeden na działce wnioskodawczyni drugi na działce uczestnika) pomiędzy którymi na znacznym odcinku widać wyraźną miedzę, która biegnąc w stronę lasu zanika. Miedza pozostała z czasu, kiedy około 40 lat wstecz dziadkowie wnioskodawczyni zamienili dotychczasowe pole uprawne na łąkę, a na działce uczestnika jeszcze przez wiele lat było pole uprawne (zeznania świadka S. D. (1) – ojca wnioskodawczyni). Również świadek S. D. (1) – matka uczestnika postępowania przyznając, że pastuchy na łąkach powinny iść po środku, potwierdza ich przebieg po linii granicznej.

Należy podzielić pogląd z pisemnej opinii biegłego i szczegółowo umotywowanej w uzupełniającej opinii ustnej (złożonej na rozprawie dnia 13.02.2015r. k. 232-234) w której biegły stwierdza, że jedyną pewną granicą jest odniesienie się do istniejącego w 1965r. i obecnie rowu, są to bowiem miejsca pewne, które da się zidentyfikować w terenie. Jak wynika z mapy z 1965r. załączonej do opinii, oraz z map ewidencyjnych załączonych do ksiąg wieczystych

(z roku 1983r. w KW wnioskodawczyni i z 1988r. w KW uczestnika postępowania) nie sposób nie zauważyć , że granica od drogi przebiegała środkiem rowu i była przedłużeniem w linii prostej dalszego przebiegu rowu za drogą publiczną o obecnym nr. (...). Biegły uwzględnił na sporządzonej mapie , że rów na wysokości zabudowań wnioskodawczyni o kilkadziesiąt centymetrów został przesunięty w kierunku działki uczestnika postępowania i zostało to uwzględnione przy wyznaczaniu linii granicznej w kolorze niebieskim . Linia graniczna oznaczona umownie kolorem niebieskim została bowiem wyprowadzona przez biegłego od środka rowu znajdującego się po przeciwnej stronie drogi , który przebiegu nie zmienił. Dalej poprowadzona środkiem rowu , aż do momentu jego załamania , a na odcinkach punktów granicznych od pkt. 4 poprzez 109 do pkt. 116 linia niebieska pokrywa się z granicą ewidencyjną przedstawioną na mapie analogowej z 1965r. Skoro linia graniczna przebiega po linii rowu i ma być jego przedłużeniem i dalej biegnie w linii prostej w stronę lasu uzasadnione jest ustalenie punktu granicznego z terenem Lasów Państwowych w pkt. nr. 6 jako koniec linii granicznej.

Nie uzasadnione są stanowiska uczestnika postępowania co do przebiegu linii granicznej . W trakcie trwania postępowania uczestnik wnioskował o przebieg linii granicznej po linii w kolorze czerwonym , by na ostatniej rozprawie zmienić stanowisko i wnioskować o przebieg linii granicznej po linii w kolorze czarnym – oznaczona jako granica według mapy ewidencyjnej z dokładnością położenia punktów granicznych od 1,50 -3,00 m (mapa k. 106) .

Zmienione ostatecznie stanowisko uczestnika postępowania co do przebiegu linii granicznej po linii czarnej oznaczonej na mapie załączonej do opinii , z motywacją taką , że „ tak ustaliliśmy z mecenasem „ nie zostało w należyty sposób umotywowane , ani też udowodnione. Właściwie to uczestnik postępowania zajmuje stanowisko co do przebiegu linii granicznej na zasadzie oportunistycznym wobec konsekwentnego stanowiska wnioskodawczyni .

I oświadczenie , że nie potwierdza swoich wcześniejszych wyjaśnień , stwierdzając , że granica nie biegnie słodkim rowu , bo rów 10 lat temu zmienił położenie jest niedorzecznością wywiedzioną dla potwierdzenia zmienionego na koniec postępowania stanowiska. Jedyłą motywacją takiego stanowiska uczestnika postępowania jest przeświadczenie , że właściwie każdy przebieg granicy jest dla niego niekorzystny.

Przy ustalaniu granicy chodzi o to aby utrzymać własność gruntów w jej pierwotnych granicach . I skoro mapy geodezyjne zawierają błędy co do powierzchni działek i nie są zgodne z faktyczną granicą na gruncie to błędne dane uniemożliwiają wytyczenie granicy według pierwszego kryterium z art. 153 KC, a mianowicie według stanu prawnego . Dlatego w dalszej kolejności kryterium graniczne to ostatni spokojny stan posiadania .

Zgodnie z orzeczeniem Sadu Najwyższego z dnia 6.05.1975r. (III CRN 81/74) które pomimo upływu lat zachowało aktualność , w razie ustalenia granicy według ostatniego spokojnego stanu posiadania, do stwierdzenia takiego stanu nie wystarczy ustalenie , że granica istnieje przez okres dłuższy niż 1 rok a więc , że sąsiad utracił już możliwość wytoczenia powództwa posesoryjnego. W art. 153 KC chodzi o ustabilizowany stan posiadania przedmiotu rozgraniczenia a więc o taki stan , który nie pozwala , wprowadzić na stwierdzenie nabycia własności przez zasiedzenia , jednakże trwa zbyt długo , by pozbawienie dotychczasowego posiadacza pasa ziemi przez ustalenie granicy „ z uwzględnieniem wszelkich okoliczności „ dało się pogodzić z zasadami współżycia społecznego .

Nie sposób zaprzeczyć , że obecny stan posiadania przygranicznych pasów gruntu ma swój niezmienny stan od dziesiątek lat. Co jest wyraźnie widoczne na gruncie i twierdzenie uczestnika postępowania , że rów zmienił swój przebieg 10 lat temu tych ustaleń nie podważa.

Niewątpliwie nieprecyzyjna mapa analogowa z 1965r. sporządzona w oparciu o zdjęcia lotnicze i przeniesiona do map ewidencyjnych była podstawą wydania tytułów własności w postaci Aktów Własności Ziemi poprzednikom stron niniejszego postępowania . I w oparciu o takie pomiary przyjęto , że działka wnioskodawczyni nr. (...)ma powierzchnię 2,01 ha , zaś działka uczestnika postępowania nr. (...)ma powierzchnię 1,14 ha. Po szczegółowych pomiarach dokonanych przez biegłego w opinii uzupełniającej w żadnej z wersji przebiegu linii granicznej takie powierzchnie nie potwierdziły się . W każdej z wersji obie działki mają mniejszą powierzchnię niż wskazane na mapach ewidencyjnych . W wersji granicznej o przebiegu po umownie nazwanej linii niebieskiej , którą wnioskodawczyni akceptowała , a uczestnik się sprzeciwiał , działka wnioskodawczyni ma powierzchnię 1,9933 ha , zaś działka uczestnika

postępowania ma powierzchnię największą z wszystkich wersji przebiegu linii granicznej , a mianowicie 0.9334 ha (pkt. c) opinii uzupełniającej k. 216-217).

Dane z ewidencji gruntów nie mogą przesądzać o granicach nieruchomości .

Działki ewidencyjne nie nabywa się bowiem według jej rozmiarów określonych w ewidencji , lecz według stanu posiadania , bo ewidencja ma jedynie charakter deklaratoryjny .

Rozgraniczenie dotyczy praw własności nieruchomości . Dla istnienia i rozmiaru tych praw irrelevantne są dane z ewidencji gruntów (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15.04.2011r. III CSK 256/10).

Oczywiście dane z ewidencji gruntów powinny być prawdziwe , ponieważ są wykorzystywane do wielu ważnych zadań np. przy tworzeniu ksiąg wieczystych , przy opisie nieruchomości w dziale I-O , ale nie mają waloru konstytutywnego , gdyby tak miało być , to sądowe postępowanie rozgraniczeniowe byłoby zbędne.

Z uwagi na powyższe dokonano rozgraniczenia sąsiednich nieruchomości w oparciu o drugie kryterium określone w art. 153 KC czyli ostatni spokojny stan posiadania . Z uwagi bowiem na błędy w dokumentacji geodezyjnej, zarówno w wyrysie działek na gruncie jak i w określeniu ich powierzchni jednoznacznego ustalenie stanu prawnego było niemożliwe. Stanu prawnego nie można było ustalić również w oparciu dowody osobowe w postaci zeznań świadków. Świadczenie to rodzice wnioskodawczyni i rodzice uczestnika postępowania , osoby starsze , skłócone , z którymi - zwłaszcza rodzicami uczestnika postępowania - nie sposób było nawiązać kontaktu . Innych wniosków dowodowych uczestnik postępowania reprezentowany przez profesjonalnych pełnomocników nie zaoferował .

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w postanowieniu z dnia 24.03.2014r .

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w pkt. 2 w oparciu o art. 520 KPC §2 KPC, dokonując ich stosunkowego rozdzielenia . Interesy stron postępowania były sprzeczne. Uczestnik postępowania w trakcie całego postępowania prezentował konfliktową i roszczeniową postawę, takie postępowanie nie zasługuje na premiowanie w postaci obciążenia kosztami wnioskodawczyni w całości . Przez cały czas trwania postępowania koszty sądowe ponosiła wnioskodawczyni . Wnioskodawczyni uiściła opłatę sądową od wniosku po przekazaniu sprawy z rozgraniczeniowego postępowania administracyjnego, choć jego kontynuacja w Sądzie jest wynikiem decyzji uczestnika postępowania . Tylko wnioskodawczyni uiściła zaliczki na poczet opinii biegłego w łącznej kwocie 2.000,00 zł . Koszty poniesione przez uczestnika postępowania to tylko wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 360,00 zł ustalone w oparciu o § 8 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) powiększone o opłatę sądową od pełnomocnictwa.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w postanowieniu .

SSR Małgorzata Mikos - Bednarz